

## טקס נישואים ישראלי

-- דוגמא בלבד --

הערה: הטקסט מובא כאן לצורך התרשמות בלבד ואין לעשות בו כל שימוש אחר, ציבורי או פרטי. בנוסף ולמען הסר ספק, הטקס הישראלי של הוויה הוא מגוון ועשיר ויצירתו מתאפשרת רק בתום תהליך עבודה של עורך טקסים מורשה עם הזוג.

### טקס הנישואים של שרון וערן

[שגית:] אני מזמינה את החברים והמשפחה למלא כוסיות יין ולהצטרף אלינו למעמד החופה.  
(חברים עוזרים)

#### הזמנת מחזיקי החופה והמשפחה

[שגית:] אני מזמינה את חבריהם של בני הזוג - לואיס ישורון, אורלי אלמי, חדוה ודני, רוחמה ושלומי - לעלות ולהעמיד את החופה, שמסמלת את הבית המשותף שבנו בני הזוג במשך השנים.

[שגית:] יכנסו לחופה הורי הזוג

[שגית:] יכנסו לחופה בני- הזוג: שרון וערן  
[עולים לצילי השיר אהבה  
פשוטה/הפרוורים]

#### פתיחה

היום יום חמישי ב' באב תשס"ו, ה-27 ביולי אלפיים ושש - יום חג הוא לנו. בימים של בין המיצרים, הן בתולדות עמנו העתיקים, הן בחוויית חיינו הנוכחית, אנו מתכנסים לחגוג קבל עם ועדה את ברית הזוגיות של שרון וערן. מי יתן ותעמוד שמחת האהבה המקיפה אותנו עתה לברכה וחיים עד עולם.

בחירתם של שרון וערן הייתה בטקס קרוב ללבם. הם החליטו כביטוי של חירות לצקת את אמונותיהם החיות והאישיות אל התבניות המוכרות של המסורת היהודית. כך נבנה הטקס שלפנינו, פריה של רוח יוצרת ורצון חופשי, למען נברך עליו ונאשר בציבור את הבית המוקם לעיננו.

#### על החופה:

[שגית:] כולנו עומדים כאן כעדים, מחזיקים את מוטות חופתכם, ומברכים אתכם בברכת החופה - שתחפה עליכם, תעניק לכם גג, בית ומשפחה. החופה האחת שמעל שניכם, חופת-אהבתכם, מסמלת בית מלא בנוכחותם של משפחה מחזקת וחברים תומכים. בית יציב, שמתוך חום ואהבה יעניק מרחב של צמיחה וקבלה.

#### הבדלה

הבה ונרים כוסית להבדיל את טקס הכלולות ולרוממו. נייחד את רגע הכלולות ונקדש על היין המבדיל בין עבר לעתיד, בין אני ואת - לאנחנו, ובין קודש לחול. יבורך רגע זה של מפגש שפתיים ויין בין איש לאישה, שמקדשם ומייחדם זה לזו. הלוואי שטעמם של נישואין אלה ישתבח עם השנים כטעמו של יין טוב. לחיים!

#### תודה להורים

[שגית:] אתם ההורים ליוויתם את ילדיכם מלידה ועד בגרות. שתלתם בהם ניגונים, טיפחתם אותם ביד אוהבת. תהא נוכחותכם פה לצד החתן והכלה, ברגע מתוק זה, משום עדות וברכה לחוליה נוספת בשרשרת הדורות, הנמשכת בין עבר ועתיד, כמו שנאמר: "על כן יעזוב איש בית אביו ואמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד".

### קידושין

[שגית: ] עתה יקדשו בני הזוג זה את זה בטבעות. תחת חופה זו, שרון וערן קושרים את חייהם יחד. סמל לכך הן טבעות-הנישואין. טבעת מקדשת את העונד אותה כאחד מתוך זוג, טבעת עגולה, שלמה ומושלמת ללא פרצה, אשר אין לה התחלה ואין לה סוף, והיא סמל לחיי יחד שלמים ויציבים. תהא נתינתן ההדדית של הטבעות ברוחו של שיר השירים: "שִׁימְנֵי כְּחוֹתֶם עַל לְבָבְךָ, כְּחוֹתֶם עַל זְרוּעֶיךָ".

*[ההורים מעבירים את הטבעות]*

[ערן]: הרי את מקודשת לי בטבעת זו לרעהי ואהובה, לחיי אהבה ואמון, שמחה ויצירה.

[שרון]: הרי אתה מקודש לי בטבעת זו לרע ואהוב לחיי אהבה ואמון, שמחה ויצירה.

### כתובה:

[שגית: ] אני מזמינה את בני הזוג להקריא את כתובתם:

יום חמישי, ב' באב התשס"ו,  
העשרים ושבעה ביולי 2006

באהבה רבה, בהמשך לתקופת חיים משתפת,  
ומתוך רצון לקשור ולבנות את חיינו יחד בוחרים אנו:

שרון ערן

לקדש את היחד ביצירת ביתנו.

היום, תחת חופת אהבתנו, עומדים האנשים היקרים לנו, אשר ליוו אותנו בבניית יסודות ביתנו.  
ממקום זה נמשיך בחיינו המשותפים תוך תקווה –

שנמצא איזון בין היחד ליחיד ובין חברות לחירות  
בכדי לאפשר צמיחה והתפתחות.

שביתנו יכיל שוויון ושותפות, קבלה ורגישות.  
שישררו בו חום ואהבה, כמו גם הצחוק והשמחה.

שישרו ההבנה והתמיכה, ברגעי אשר, וכן בזמנים של כאב וקושי;  
שנדע לומר, אך משמעותי יותר - שנדע גם להקשיב.

שנדע להבחין בחיינו בין עיקר לטפל  
שנדע להקשיב לצרכי גוף ונפש ובין חומר ורוח, להשלים ולאזן;

שנדע לקבל באהבה את ההתפתחויות השונות  
ולצד זאת - נדע לכוון את חיינו בעקבות חלומות ושאיפות.

שכבוד ופתיחות יהיו מרכזיים במשפחתנו,  
וערכי צדק ואהבת האדם ינחו את חיינו.

שנראה בהקמת ביתנו תהליך מתמשך בו נטפח את ברית הזוגיות.  
תהליך בו נמלא את ביתנו במשמעויות, מילים, שיחות ותכנים שיצבעו את חיינו בשלל גוונים.

יהא ביתנו פתוח לאנשים, למחשבות, ליצירה, חלק מקהילה, מחברה ותרבות. שנתברך בצחוק  
ובכי של ילדים וילדות, ונהיה מוקפים תמיד, כמו במעמד זה, במשפחה וחברים.  
לו תהיה בריתנו חזקה ואהבתנו חזקה ממנה.

במלים אלו קדשנו זה את זה :  
היה לי לאיש ולרע הני לי לאשה ולרעה  
לחיות יחד חיי אהבה ואמון, שמחה ויצירה.

דברים אלה, שנכתבו בהדדיות ובהסכמה,  
יהוו בסיס לחיינו המשותפים.

ובאנו על הקתום בפני קהל זה [חתימה]  
ועד לנו קהל זה - ובשמו יחתמו הורינו ועורכת הטקס [חתימה]

## שבע ברכות

[שגית:] בטקס המסורתי נהוגות להיאמר שבע ברכות. נברך ונדרוש ברכות אלו כחלק מרצון לשלב בין מסורת להוויה יהודית בת זמנינו.

[שגית:] **בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.**  
ואנו נוסיף ונברך את כל המתכבדים איתנו כאן במעמד זה ומקדשים אותו.  
אני מזמינה את חברות הזוג, רני וברכה, לברך על הקדושה.

[שגית:] **בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֵפֵל בְּרָא לְכַבּוּדוֹ.**  
ואנו אומרים: "לכבודו" כבוד האדם בעל הרצון החופשי שפועל להשגת הטוב בעולם הזה.  
אני מזמינה את עינת, אחותו של עודד, לברך על רצון חופשי ושוויון.

[שגית:] **בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם.**  
ואנו נברך על שוויון ערך האדם, על העמדתו במרכז - בצרכיו, שאיפותיו, מוגבלויותיו ויכולותיו.  
אני מזמינה את אמנון וליאת, חברי הזוג, לדבר בשבחי האנושיות.

[שגית:] **בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצַלְמֵ דְמוּת תְּבַנִּיתוֹ, וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנִין עֲדֵי עַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, יוֹצֵר הָאָדָם.**  
האדם בכליותו הוא בניין שבנה אלוהים. מכאן, שקדושת הגוף חשובה לא פחות מקדושת הנפש. חיבור גוף לגוף מעלה את הקדושה ומשמח את הנפש.  
אני מזמינה את תומר ואילת, חברי הזוג, לברך על מקסם החיבור שבין שני אנשים.

[שגית:] **שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתִגַּל הָעֵקֶרָה בְּקִבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמַּח צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ.**  
העקרות במובנה הרוחני מסמלת את הקפואה על השמרים, את הצמצום, את חוסר היכולת לחדש ולהתפתח. קיבוץ הבנים בא לסמל את ההיפך – את היצירה הנעשית מתוך היחד החברתי והזוגי.  
אני מזמינה את אסף ולימור, חברי הזוג, לברך על היצירה.

[שגית:] **שִׂמְחַת תְּשִׂימַח רַעִים הָאֲהוּבִים כְּשִׂמְחַח יִצְיָרְךָ בְּגוֹן עֲדוֹן מְקַדֵּם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמַּח חֲתָן וְכֵלָה.**  
השמחה כשלעצמה, איננה נמצאת בשום מקום ובשום זמן. אבל היא נוצרת, בכל מקום ומדי רגע במעשיהם של בני אדם. היא עולה מכל מעשה טוב, מכל מחווה של ידידות, מכל ברית אוהבים. נֶאֱמַר: "שמח תשמח רעים האהובים", ואין שמחה אלא שמחת המעשים.  
אני מזמינה את גלית, גיסתה של שרון, לברך על השמחה

[שגית: ] הברכה האחרונה היא ברכת האושר הכתובה זוגות-זוגות, צמדים-צמדים. ללמדנו, כי האושר צפון בַּיַחַד, בשותפות זו עם זה. חתן שמח עִם הכלה. אין הם שמחים כיישות אחת, כי אם האחד עם השניה – רמז לכך שיופיה של זוגיות הוא כאשר כל אחד מבני זוג – יש לו ייחוד ומשמעות משל עצמו (אתם מוזמנים להצטרף בשירה).

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּרָא שָׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, חֲתָן וְכַלָּה, גִּילָה, רִנָּה, דִּיצָה, וְחֻדָּה, אֶהְבָּה וְאַחֲוָה וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. מִהֲרֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוֹצוֹת יְרוּשָׁלַיִם קוֹל שָׁשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כַּלָּה, קוֹל מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים מְחַפְּתִים וְנִעְרִים מְשֻׁשְׁתֵּה נְגִינָתָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשֻׁמַּח הַחֲתָן עִם הַכַּלָּה.**

[שגית: ] בלילה זה של חודש אב מצויים אנו בסימן שבין חורבן לבנין, בין אבל לנחמה ולקראת שמחת ט"ו באב חג האהבה. יהא טקס זה אבן נוספת בביסוסו של הבית השלישי - יהי שָׁלוֹם בַּחֵילֶךְ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. מי יתן וְהַעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל בְּרוּאֵינוּ.

[שרון: ] גם הערב, ערב קיץ טוב ידוע וישן, שבא לחסד ולרחמים, אנו מרגישים כי החיים מורכבים גם משברים – אישיים וחברתיים. נשבור כוס כעדות לשברים שסביבנו, לאהובים שלא זכו להיות עמנו הערב, ולתחילתה של דרך התחדשות ויצירה אישית וחברתית.

[ערן: ] הנה נִיתְּנוּ לַפְּנֵינוּ הַשָּׁמַיִם, הָאָרֶץ וְהָאָדָם. וְנִבְחַר בְּחַיִּים וְנִבְחַר בְּטוֹב. כִּי לֹא נִפְּלָא מֵאֲתָנוּ וְלֹא רָחֵק הוּא; לֹא בְּשָׁמַיִם וְלֹא מֵעֵבֶר לַיָּם; כִּי קְרוֹב אֵלֵינוּ הַדְּבָר מְאֹד – בְּפִינוּ, בְּלִבֵּנוּ וּבְכַח אַהֲבַתְנוּ לְעַשְׂתּוֹ.

[שבירת הכוס]

**עורכת הטקס: שגית מור**